

Predikan i Kindaholms församling 2015 av Tobias Bäckström

1 sönd i fastan

"Prövningens stund"

1 Mos 16:1-13

Hebr 4:14-16

Matt 4:1-11

Ps: 715, 566, 529, 38

I boken *Dorian Grays porträtt* berättar Oscar Wilde om en ung och vacker man som bestämmer sig för att leva sitt liv helt utan spärrar. Tillsammans med en äldre släkting Lord Henry Wotton vältrar de sig i synd och dekadens utan att neka sig någonting. "Det bästa sättet att bli kvitt en frestelse är att falla för den" var deras devis.

Dorian Gray hade ett porträtt som avspeglade hans unga skönhet. Genom en pakt med djävulen slipper han åldras och istället åldrades hans bild på tavlan. Men efter ett tag märker han att porträttet inte bara återspeglade hans fysiska åldrande utan också hans själs förnedring. Den från början oskyldige och naive Dorian blir allt mer sarkastisk, cynisk och grym. Han börjar begå riktigt onda handlingar och samtidigt blir personen på porträttet allt fulare, elakare och mer morbidjudande. Medan hans yttre gestalt förblev vacker, blev hans själ allt mer fränstötande.

Dorian står inte ut med att se tavlan. Han gömmer den på vinden med en filt över sig men kan samtidigt inte göra sig av med den då den är förknippad med hans själ.

Oscar Wilde fångar i den här berättelsen hur man genom att ständigt ge efter för frestelser till slut blir slav under dem. Dorian kunde inte göra sig av med porträttet samtidigt stod han inte ut med det, man kan inte fly från sig själv.

Det finns mycket i dagens samhälle och livsstil som går ut på att inte sätta några gränser. Ingenting definieras som omoraliskt och på det sättet hoppas man slippa frestelser. Men det enda som händer är att frestelsen ändrar karaktär, den dyker upp ändå men där man minst anar det. När man definierar bort frestelsen genom att säga att allt är tillåtet, så blir man också ett lättare byte.

När Jesus leds ut i öknen av Anden för att sätta på prov av djävulen så är det för att medvetet *konfrontera* frestelsen. Den första frestelsen handlade om att förvandla stenar till bröd. Hur kan det vara något fel med det? Att förvandla stenar till bröd, tänk så många svältande som man skulle kunna mätta på det sättet, det kan väl inte vara något ont.

Nej, det är just det som kännetecknar en frestelse, den kommer inlindad i något bra. Det innebär ju en mycket större frestelse att göra det som vi tycker är rimligt eller gott. Att göra något som är direkt skadligt eller ont medför sällan en allvarlig frestelse för oss.

Den första frestelsen handlar om att låta materiell standard upphöjas till att bli meningen med livet. Om människan enbart är kropp så blir mat, kläder, hus och hem det viktigaste av allt. Men vi kan inte reduceras till en hög med molekyler, därför kan vi inte bara leva av bröd. Vi har också andra behov än det rent materiella, behov som vi kanske glömmer i allt överflöd. Därför svarar Jesus: "Människan ska inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun".

Precis som vår kropp inte kan leva utan bröd, så kan vår ande inte leva utan Guds Ord. Vi lever av varje ord som utgår från Guds mun. Men ju mättare vi är desto lättare har vi att glömma detta. Det finns många människor som är välmående till kroppen men svältfödda i andligt avseende.

Den andra frestelsen handlar om att vilja imponera på människor. Djävulen ställer Jesus högst upp på tempelmuren och uppmanar honom att kasta sig ut inför folkmassans jubel. Gud hade ju lovat att skydda honom så att han inte skulle bli skadad. Jesus skulle göra ett spektakulärt under för att dra uppmärksamheten till sig och ta emot folkets applåder. Det oöverträffade PR-tricket.

Senare skulle fariséerna uppmana honom att göra just ett sådant under. Visa oss ett under, sa de, ge oss ett tecken så att vi förstår att du är Guds Son och sedan kan tro på dig.

Visst är det vanligt att vi människor vill tvinga fram ett tecken från Gud. Ett konkret bevis på att han finns. På detta svarar Jesus; "Du ska inte sätta Herren din Gud på prov."

Den rätta tron väcks inte genom att imponera med sensationella under. Vi har fått de tecken som vi behöver för att komma till tro. Gud vill inte imponera på oss, han vill väcka vår kärlek.

Den tredje frestelsen är frestelsen till makt. Djävulen visade Jesus alla världens riken och lovade honom världsherravälde om han bara föll ner och tillbad honom. Som hela världens härskare skulle ju Jesus kunna lösa världens problem. Inte ens makt behöver ju inte vara något fel, den går ju att använda till något gott. Under hela sin verksamhet skulle Jesus ständigt konfronteras med förväntningarna att grunda ett rike på denna jord. Men Jesus höll ständigt fast vid att hans rike inte var av denna världen. Hans kallelse gällde inte att grunda ett paradiset på jorden.

"Om du faller ned och tillber mig" Det som djävulen vill ha av oss är vår tillbedjan, vårt hjärta. Han nöjer sig inte med mindre. Det är det som är det förrädiska med att ge efter för en frestelse är att den inte försvinner, den kommer tillbaka, och kräver mer.

"Herren din Gud skall de tillbe, och endast honom skall du dyrka" blev Jesus slutliga svar som fick djävulen att ge upp. Jesus bemötte frestelserna med Guds ord.

Jesus är den som blev frestad precis som vi. Men där upphör också likheten. Till skillnad från oss stod han emot, han föll inte. Vi kan inte kämpa emot det onda på egen hand utan istället ska vi fly till Jesus. Här är det verkligen bättre att fly än illa fäkta. Men det viktigaste är vad vi flyr *till*, inte från. Vi får fly till honom som höll måttet, som inte föll.

Herre, tack för att du har blivit frestad som vi men utan synd. Tack för att du gick igenom detta för vår skull så att vi får tillgodoräkna oss din seger. Amen